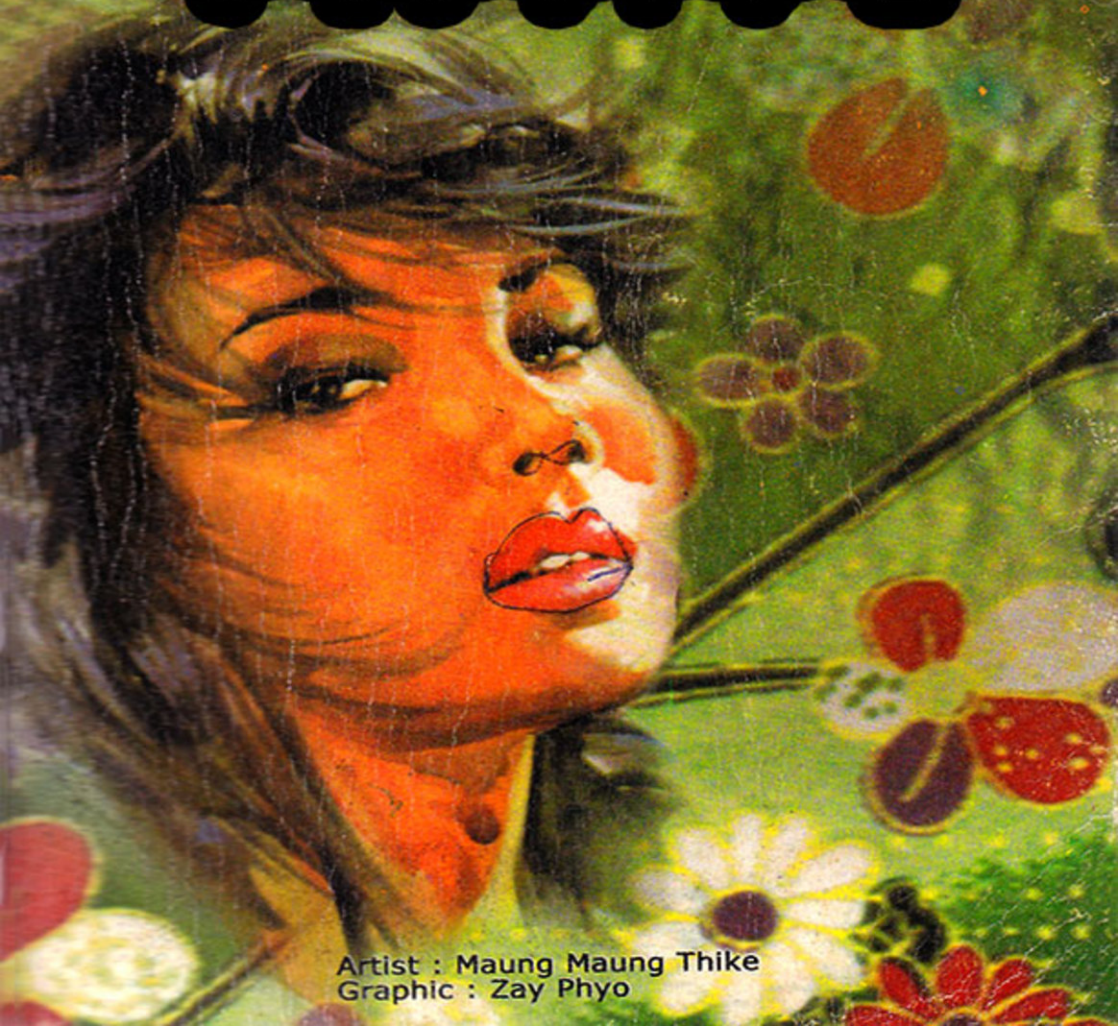

ဟော့ကန်ဝင်း

ပုတီးကုန်း၊

ချစ်သူလွမ်းဖို့ပန်းတို့ဝေပြီ

Artist : Maung Maung Thike
Graphic : Zay Phyo

အချိန်ကာလတို့ သည် ရင်၏ အကြင်နာတရားကို လျော့ပါးစေနိုင်စွမ်း မရှိမှန်း ဘာသာ သိသည်။ ။

ချစ်သူနှင့် ပတ်သက်လျှင် နောင်တတရားတို့ ရင်မှာ မဲ့ရသည်။ ။

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ထားခဲ့ဖူးသော သံယောဇဉ်တို့ ကို မျက်ကွယ်မပြုနိုင်။ ။

မေတ္တာသက်ဝင်သော ရင်အစုံသည် ချစ်သူအတွက်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

ကြားနာခဲ့ဖူးသော သံယောဇဉ်စကားတို့ ကို အိပ်မက်ထဲအထိပင် တွယ်ငြိတတ်ပြန်၏။ ။

လွမ်းစရာရှိသော အမှုကိစ္စတို့ ကို ချစ်သူနှင့် မသက်ဆိုင်စေချင်။ ။

ကိုယ်သာလွမ်း၍ ချစ်သူကိုတော့ ပျော်စေချင်၏။ ။

နေပျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဘဝတို့တိုလေးအတွင်းမှာ ချစ်သူကိုသာ အမှတ်ရဆုံး ဖြစ်၏။ ။

ချစ်သူထားရာ၊ ချစ်သူစေရာအတိုင်းပင် နှလုံးသားအသိဖြင့် အမြဲလိုက်နာခဲ့သည်။ ။ ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် ချစ်သူမျက်နှာကိုသာ ဖူးတွေ့ရသောကိုယ် ဖြစ်ချင်သည်။ ။

မိုက်မဲလွန်း ... သူ ဟု ယိုးစွပ်သံများကိုလည်း နောက်ချန်ထားခဲ့နိုင်သည်။ ။

အတိတ်တုန်းကလည်း ဒီနှယ်ပင်။ ပစ္စက္ခမှာ လည်း မပြောင်းလဲ။ ။

နောင်နောင်သော ကာလများ အထိ ချစ်သူနှင့် ဆက်၍ ပတ်သက်နေ
ချင်သည် လေ။

မုတ်သုံလေသည် အငြိုးအတေးဖြင့် အားကောင်းနေ၏။

အေးစိမ့်စိမ့်နေသည် မို့ အပြင်မထွက်ပဲ အိမ်မှာ နေရန် ဆုံးဖြတ်လို
က်သည် ။

မနက်ဦးကတည်းက စွေသောမိုးသည် ထမင်းစားချိန် အထိ မစဲချင်
သေးပေ။

အလုပ်ပိတ်ရက်မို့ ထင်၏။

အိမ်မှာ လူအတော်လေးစုံနေသည် ။

"သားကြီး... ဒီနေ့ ဘယ်မှ မသွားဘူးလား"

"မသွားဘူး မေမေ၊ ဒီနေ့တော့ အိမ်မှာ နေဖူးတယ်ရှိအောင် နေကြ
ည့်မလားလို့ "

ဖေဖေကတော့ ထမင်းပိုင်းမှ ထ,သွားပြီး သတင်းစာသမား ပစ်သွား
သော သတင်းစာကို ကောက်ယူပြီး ဖတ်နေ၏။

"ကိုကိုကြီး ... ဒီအတိုင်းပဲနေတော့မှာ လား"

အကြမ်းပန်းကန်ကို လှမ်းယူရင်းက ဥမ္မာမင်းပြောသည် ။

"ဘာလဲ ညီမလေး"

ဥမ္မာမင်း အမေးရှိသည် ကို မသိဟန်ပြုပြီး မေးခွန်းပြန်ထုတ်လိုက်

၏။

ညီမလေးဖြစ်သူက "ကိုကိုကြီး ဒီအတိုင်းနေရင် ဟိုင်းသွားမှာ စိုးလို့ ပါ" ဟု ပြောသည်။

"အပူမရှာချင်တော့ပါဘူး ညီမလေးရာ၊ မေမေတို့ ဖေဖေတို့ ဒီအတိုင်းပဲ အတူနေတာ အေးချမ်းပါတယ်"

သူ့စကားကို သဘောကျပြီး မေမေပြုံးလေ၏။

ဥမ္မာမင်းကတော့ အိမ်ထောင်ကျပြီး တူမလေးပင် အတော်အရွယ်ရ နေပြီ။

သူ့ကိုတွေ့တိုင်း အမြဲလိုလို အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ဥမ္မာမင်း တိုက်တွန်းတတ်၏။

"ပျင်းတယ် ကိုကိုကြီးရာ၊ ဒီမိုး ကောင်းပုံမျိုးနဲ့ ဆိုရင် ညီမလေးတို့ စခရယ်ဘယ် ကစားရအောင်၊ ဖေဖေကတော့ ပါမယ် မထင်ဘူး၊ မေမေ ပါမယ် မဟုတ်လား"

ဥမ္မာမင်းကတော့ အပျင်းပြေ စခရယ်ဘယ် (အင်္ဂလိပ်စာလုံးစီခြင်း) ကစားရအောင် အဖော် လိုက်ညှိ၏။ မေမေကလည်း ဥမ္မာမင်း၏ အစီအစဉ်ကို ကြိုဆိုလေ၏။

"ငါ့မြေးလေး မနိုးခင်အထိတော့ မေမေ ကစားလို့ ရနေတာပဲ၊ သမီးက ညနေမှ ပြန်မှာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မေမေ၊ ကိုတင်ဇော်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မဆုံတာကြာလို့ ဆိုပြီး သမီးတို့ သားအမိကို ဒီပို့ခဲ့တာလေ၊ သူပြန်လာခေါ်မှ သမီးတို့ ပြန်မှာ "

ဖေဖေကတော့ သတင်းစာ ဖတ်ကောင်းတုန်းပင်။

ကစားပွဲ မစခင်ကပင် အင်္ဂလိပ် အဘိဓာတ်စာအုပ်ကို အနားမှာ ယူချထားရ၏။

သူ့အနေနှင့် က မေမေနှင့် ညီမလေးတို့ လောက် ဝေါဟာရကြွယ်ဝသူ မဟုတ်ပေ။

စခရယ်ဘယ် ကစားခြင်းကို မကျွမ်းကျင်တာလည်း ပါမည်။

သူသိထား မှတ်ထားသော ဝေါဟာရချို့တဲ့ မှုကြောင့် လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။

တတ်သမျှ မှတ်သမျှဖြင့် အပျင်းပြေသဘောမျိုး ဝင်ကစားသည် ။ ဒီကြားထဲ အဘိဓာန် လှန်ရ ခြင်းကလည်း မလွတ်ကင်းပေ။

"သားကြီးက ထုံးစံအတိုင်းပဲ အမှတ်အနည်းဆုံးရတာပဲ မဟုတ်လား"

သူတို့ ကစားဝိုင်းနားသို့ ဖေဖေ လာရပ်သည် ။

သတင်းစာဖြင့် သူ့ပုံးကို ညင်သာစွာပုတ်ရင်း ဖေဖေပြော၏။

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ"

ကစားနေရင်းက အင်္ဂလိပ် "ကြူ" စာလုံးတက်လာတိုင်း "ယူ"စာလုံးကို သူ့မျှော်ရတာချည်းပင်၊ "ယူ" မလာခင် စပ်ကြားမှာ တော့ ဂျူကာက အမြဲပေါ်လာ၏။ ဂျူကာကို ပြန်မထုတ်ပဲ "ယူ" အဖြစ် တွဲသုံးလို့ ရအောင် အမြဲချန်ထားမိသည် ။

"ငါ့သားက ဂျူကာကို အမြဲလိုလို အသေကိုင်ထားတာကိုး၊ ဂျူကာက 'ယူ'မလာခင် 'ကြူ' နဲ့ တွဲသုံးလို့ ရတာတော့ မှန်တယ် 'ယူ'လက်ထဲရော

ကံလာရင်တော့ ဂျူကာကို အမြန်ထုတ်ပစ်မှ ပေါ့၊ ဂျူကာက သုံးပစ်လိုက်ရင်သာ အမှတ်မရတာ၊ လက်ထဲမှာ ကျန်နေခဲ့လို့ ပွဲပြီးတဲ့ အခါမှာ အမှတ်နုတ်ခံရရင် အမှတ်အများ ဆုံး အနုတ်ခံရတော့တာပဲ"

"ဖေဖေပြောတာ ဟုတ်တယ် ကိုကိုကြီး၊ ညီမလေးတို့ ကတော့ ပွဲပြီး ခါနီးပြီဆိုရင် ဂျူကာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကစားလေတိုင်း ခံခဲ့ရသည့် အကြိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ပေ။

ဂျူကာကလည်း ကစားဝိုင်းမှာ မသုံးမဖြစ် အသုံးဝင်သည့် အချက်ကိုတော့ သူ သိထားပြန်၏။

"ဘာလဲ အဖေကြီး၊ ကျွန်မတို့ ကစားနေတာကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပါလာလို့ လား၊ ဒါဆိုလည်း ဝင်လေ"

"သတင်းစာဖတ်ရင်းက မေမြတ်မွန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းကို တွေ့လို့ ထလာခဲ့တာ"

သူ့မျက်နှာရိပ်ကို အကဲခတ်ရင်း ဖေဖေ ပြောလိုက်သည် ။

သူတို့ မိသားစုလေးနှင့် မေမြတ်မွန်ဆိုသော အမည်နာမကင်းဝေးနေခဲ့တာ အတော်ကြာခဲ့ပြီပဲ။

မေမြတ်မွန်ဆိုသော အသံကြောင့်ပင် မေမေတစ်ယောက် ကစားဝိုင်းကိုပင် အာရုံမထားတော့ပေ။

"ဘာသတင်းများ လဲ အဖေကြီး"

မေမေ သိချင်ဇောကပ်နေသလို ဥမ္မာမင်းလည်း သိချင်နေပုံရသည် ။

အားလုံးထက်ပိုပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ သိလိုစိတ်တို့ ပြင်းပြနေလေ၏။

"သားကြီးသက်မင်းပဲ အရင်ဖတ်ပါ၊ ပြီးမှ ကျန်တဲ့ သူတွေ ဖတ်ကြည့်

ကြပေါ့"

ဖေဖေက ကြော်ငြာစာမျက်နှာကို အသင့်လှန်ပေး၏။

သတင်းစာ၏ အခြားစာမျက်နှာများမှ သတင်းများကို ဖေဖေ ချန်ရင် ချန်ထားခဲ့မည်။ သာရေး နာရေး ကြော်ငြာစာမျက်နှာပေါ်မှ သတင်းများ ကိုတော့ ဖေဖေက အလွတ်ပေးသူ မဟုတ်ပေ။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည် ။ ဖေဖေတို့လို ပင်စင်စားတွေ အဖို့ က တော့ အပေါင်းအသင်းများ ၏ သာရေးနာရေးအတွက် သတင်းစာကို သာ အမြဲအားကိုးအားထား ပြုရလေ၏။

မေမြတ်မွန်နှင့် ပတ်သက်သော ကြေညာစာသားများကြောင့် စိတ်မ ကောင်း ဖြစ်မိပြန်၏။

"တရားဝင် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း"

ကျွန်မ မေမြတ်မွန် (ISN/)နှင့် ဦးကျော်ဇင်ငြိမ်း (BHN/.....) တို့ သည် 'စိတ်သဘောသဘာဝချင်း တိုက်ဆိုင်ခြင်း မရှိပါသောကြောင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ်မှ တရားဝင် ပြတ်စဲကြပြီး ဖြစ်ပါသည် ။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဦးကျော်ဇင်ငြိမ်းနှင့် ကျွန်မ မေမြတ်မွန်တို့ သည် မည်သည့် အကြောင်းကိစ္စနှင့် မျှ ပတ်သက်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်းကို အများ သိစေပါသည် ။

မေမြတ်မွန်

မေမြတ်မွန်၏ ကြေညာချက်ကို ဖတ်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ကြပါလိမ့်ဟု တွေးမိပြန်၏။ မေမြတ်မွန်နှင့် ဦးကျော်ဇင်ငြိမ်းတို့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်း

တာ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်လေးပင် ရှိဦးမည် ထင်၏။

ခပ်ငိုငိုလေးဖြစ်သွားသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ဖေဖေက ...

"သားက မေမြတ်မွန်ရဲ့ ကြေညာချက်ကိုပဲ ဖတ်တာကိုး၊
သူ့ယောက်ျားရဲ့ ကြေညာချက်ကိုလည်း ဆက်ဖတ်ကြည့်ဦး သား"

မေမေနဲ့ ဥမ္မာမင်းတို့ ကတော့ သတင်းစာပါ အကြောင်းအရာများ
ကို ဖတ်ချင်နေကြပြီ။

မေမြတ်မွန်၏ အိမ်ထောင်ရေးကို သူ အမြဲ နားစွင့်တတ်၏။ မေမြတ်
မွန်တို့ အဆင်မပြေ ဖြစ်ကြပုံများကို သတင်းစကားအဖြစ်နှင့် တော့ သူ
ကြားသည် ။ သို့သော် အခုအခြေအနေအထိတော့ ခြေလွန်လက်လွန်
တွေ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့ပေ။

ကြေညာချက်ကိုဖတ်ပြီး မေမြတ်မွန်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရမှု
ကို ဦးကျော်ဇင်ငြိမ်း၏ ကြေညာချက်က ပိုပြီး အားဖြည့်ပေးလိုက်၏။

အခုချိန်ဆို မေမြတ်မွန် တစ်ယောက် အတော်လေး စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်နေမှာ သေချာ၏။

"အသိပေးကြေညာခြင်း"

ကျွန်တော် ကျော်ဇင်ငြိမ်းနှင့် မေမြတ်မွန်တို့ မှ
နှစ်ဦးသဘောတူစွာဖြင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီး ဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်
နှင့် ပတ်သက် ဆက်စပ်နေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝမှာ မေမြတ်
မွန်နှင့် လုံးဝသက်ဆိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ မေမြတ်မွန်နှင့် ပတ်သက်
သော အရေးကိစ္စများကို တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးမည် မဟုတ်ကြောင်းကို
အများ သိစေရန် ကြေညာအပ်ပါသည် ။

ကျော်ဇင်ငြိမ်း
အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာ
နေရောင်ကုမ္ပဏီလီမိတက်

သူဖတ်ပြီးသည် နှင့် မေမေနှင့် ဥမ္မာမင်းဆီသို့ သတင်းစာ ကမ်းပေး
လိုက်သည်။ ။

မေမေနှင့် ဥမ္မာမင်းတို့ ကတော့ အလှအယက် ဖြစ်ကြလေ၏။

"မေမြတ်မွန်က သားကြီးဆီကို လာမှာ သေချာပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့
လဲဆိုတော့ သူလိုတဲ့ အကူအညီမှန်သမျှကို သားကြီးက ပေးခဲ့တာ မေ
မေတို့ မျက်မြင်ပဲ၊ အခုလို အကျပ်အတည်းမျိုး ရင်ဆိုင်နေတဲ့ အချိန်မှာ
သေချာပေါက် သားကြီးကို ဆက်သွယ်မှာ ပဲ၊ သတိတော့ရှိပါစေပေါ့ကွာ၊
ဟိုအချိန်တုန်းက ကူညီရတာက တစ်မျိုး၊ အခုချိန်ခါမှာ တော့ ပတ်ဝန်း
ကျင် ဆိုတာကိုတော့ ငါ့သားကြီး ထည့်တွက်ရလိမ့်မယ်"

မေမြတ်မွန်နှင့် ပြန်ပြီး ရင်းနှီးဖြစ်မှာ ကို ဖေဖေ စိုးရိမ်နေပုံရသည်။ ။

အတင်းအကျပ်ကြီး မတားမြစ်ချင်ပေမယ့် သဘောမကျချင်သည့် စ
ကားရိပ်တွေ သန်းထား နေပြန်၏။

"ဒီကလေးမလေးကလည်း ကုသိုလ်ကံ ကောင်းမလိုလိုနဲ့ နော်၊ မင်း
အဖေ ပြောသလိုပဲ ငါ့သားဆီကို သူရောက်လာမှာ ပါ၊ ဒီကလေးမက ချ
မ်းသာကြီးပွား သွားခဲ့ပေမယ့် သူ့ မိသားစု၊ သူ့ အသိုင်းအဝိုင်းကို လှည့်မှ
မကြည့်ခဲ့ပဲ၊ သာရေး နာရေးကအစ အတော်လေး ကင်းကင်းရှင်းရှင်း
နေခဲ့တာ၊ အခုအချိန်မှာ တိုင်ပင်စရာဆိုလို့ ဒီကလေးမမှာ ငါ့သားကြီးပဲ
ရှိနေတာ သေချာတယ်၊ သားကြီးကလည်း ကူညီဦးမှာ မဟုတ်လား"

မေမေ့ အမေးကို မဖြေမိ။ ဖြေလည်း မဖြေချင်ပေ။

သူ့ဆီကိုရော မေမေတို့ တွေးထင်ထားကြသလိုမျိုး မေမြတ်မွန် ရောက်လာပါမည်လား။

မေမေနှင့် ဖေဖေတို့ ကတော့ နေရာမှ အသီးသီး ထွက်ခွာသွားကြ၏။

မေမေတို့ ကို ငဲ့ကြည့်ပြီးမှ ဥမ္မာမင်း ပြောသည် ။

"မေမြတ်မွန်ကို ကိုကိုကြီး စိတ်မကုန်သေးဘူးလား မေမေတို့ ကတော့ သွယ်ဝိုက်ပြီး သတိ ပေးနေကြတယ်နော်၊ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးလည်း ကိုကိုကြီးကို စကားပြောချင်တယ်"

သူနှင့် မေမြတ်မွန်တို့ ၏ သံယောဇဉ် ဇာတ်ကြောင်းကို ဥမ္မာမင်းက အတော်လေးသိထားသူ ဖြစ်၏။

ဥမ္မာမင်းက သူ့ကို နားလည်မည် ထင်၍ ပြောပြလိုက်မိသည် ။

"သူ တကယ်လို့ ငဲ့ဆီရောက်လာခဲ့ရင်တော့ ဘယ်နှင်ထုတ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲဟာ၊ ဘာပဲပြောပြော အခုလို အချိန်မျိုးမှာ သူနားမှာ ငါရှိနေချင်တာ အမှန်ပဲ၊ ငါ သူ့ကို စကားတွေ ပြောချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ဦးကျော် ဇင်ငြိမ်းနဲ့ သူ့ကို ပြန်ပြီးတော့ အဆင်ပြေစေချင်တယ် ဥမ္မာမင်း"

"မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းမစာလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ သူ့ဘဝကို သူ မြင့်အောင် လုပ်သွားခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ကိုကိုကြီးတင် မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့အသိုင်း အဝိုင်းကိုတောင် သူ ပတ်သက်ခဲ့လို့ လား၊ ကိုကိုကြီးတို့ အကြောင်းကို ညီမလေးက အစအဆုံး သိနေတာပဲ၊ ကိုကိုကြီးအဖြစ်က ညီမလေးတို့ စခရယ်ဘယ် ကစားသလိုမျိုး ဖြစ်နေပြီ"

ဥမ္မာမင်း ပြောမည့် စကားတို့ ကို သူ သိနေသည် ။

ကိုယ်တိုင်ပင် ဟုတ်မှန်းနေမှ တော့ အတိုက်အခံ ပြောနေလို့ မပြီး

ပေ။ ကိုယ့်အလွမ်းကို ကိုယ်သိ၍ ကိုယ့်သံယောဇဉ်ကို ကိုယ်အနားလည် ဆုံးပင် ဖြစ်၏။

"ကိုကိုကြီးကို အမြဲဒုက္ခပေးပေးနေတဲ့ ဂျိုကာလေ၊ ဂျိုကာကို လက်ထဲမှာ ကြာကြာ ကိုင်ထားမိလို့ အမှတ်တွေ အများကြီးလျှော့ခံရတာ မဟုတ်လား၊ ဂျိုကာက ခဏပဲ အသုံးဝင်တာ ကိုကိုကြီးရဲ့ မမေမြတ်မွန်က ဒီအကြောင်းကို သိနေမှာ ပါ၊ ညီမလေး ဒီလောက်ပြောရင် ကိုကိုကြီးလည်း သဘောပေါက်မှာ ပါ၊ မေမေတို့ ကလည်း ကိုကိုကြီး စိတ်မကောင်းမှာ စိုးလို့ မပြောကြတာ"

သူအဖြစ်ကို ဂျူကာနှင့် နှိုင်းပြီး ဥမ္မာမင်း ပြောလေပြီ။

ဥမ္မာမင်း စကားကြောင့် ပင် သူ ပြုံးလိုက်မိသေး၏။

သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ဖူးသော အတိုင်းအတာကို ဘာသာအသိဆုံးပင်။
သူများ တွေ့ထက်ပိုပြီး မေမြတ်မွန်အပေါ် နားလည်ခဲ့ရသူပဲ။

ဟိုးအရင် ဖြစ်ရပ်များမှာ တော့ ‘ယူ’စာလုံးမတက်လာခင် ဂျုံကာကို အိမ်ဖြည့်အဖြစ် မေမြတ်မွန် သုံးခဲ့သည် ။

‘ယူ’စာလုံး လက်ထဲရောက် လာပြီဆိုတော့ ဂျုံကာကို လက်ထဲမှ
အမြန်ဆုံး ထုတ်ပစ်ခဲ့ပြန်သည်။ ။

မေမြတ်မွန်၏ ဘဝကစားဝိုင်းမှာ တော့ သူ့နှလုံးသားသည် ဂျီကာသ
ကံသက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ပဲ။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က ဒါတွေကို သိထား၏။ ဒုတိယအကြိမ်မြောက်အဖြစ် မေမြတ်မွန်နှင့် ပြန်လည် ရင်ဆိုင်ဖို့ ကိစ္စအတွက် ဥမ္မာမင်းတို့ မေမေတို့ က ပူပန်နေကြသည် လား။

အပိုင်းတစ်

၁။

"သက်မင်း ... မင်းကို တွေ့တာနဲ့ အတော်ပဲကွာ၊ မင်းက လုပ်ငန်းကို င်ငန်း အဆင်ပြေနေတော့ ဒီဝိုင်းကို မင်းပဲ ရှင်းရမယ်"

"အေးပါ မျိုးကြီးရာ၊ ငါကလည်း မင်းတို့ နဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မထိုင်ရတာ ကြာလို့ တမင် ထွက်လာခဲ့တာ"

မျိုးကြီးတို့ အောင်စိုးတို့ မှာ သူနှင့် ဆယ်တန်းတူတူ တက်ဖြစ်ခဲ့ကြသော ငယ်ပေါင်း သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်၏။ မျိုးကြီးတို့ က တက္ကသိုလ် ဆက်တက်ဖြစ်သော်လည်း သူကတော့ အိမ်၏ စီးပွားရေးကို ငဲ့ကာ အငှားကား မောင်းရင်းဖြင့် အဝေးသင်သာ တက်ခဲ့သည် ။

တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေပြီး တစ်တွဲတွဲလုပ်နေခဲ့ကြသော်လည်း အခု အခြေအနေမှ တော့ သိပ်မတွဲဖြစ်ကြတော့ပေ။ သူကလည်း အုံနာကြေး ကျေအောင်နှင့် အိမ်အတွက် အပိုင်ငွေလေး ရအောင် မိုးလင်း မိုးချုပ် ကားမောင်းနေရတာလည်း ပါ၏။

"မင်းကို အပူကပ်ရဦးမယ် သက်မင်း"

"ဘာအတွက်လဲ အောင်စိုး၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်၊ ငါ့ညီမကိစ္စ ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ပြဿနာ ကိုယ်ရှင်း"

သူ့စကားကြောင့် ပင် အောင်စိုးက ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်နေပြန်၏။ ဥမ္မာမင်းကို အောင်စိုး ကြိုက်နေတာ သူသိသည် ။ သူငယ်ချင်းတွေ၊ အကြောင်းသိတွေမို့ ပြောရ ဆိုရခက်၏။ ဥမ္မာမင်းကိုတော့ နားလည်အောင် ပြောပြထားရ၏။ ဥမ္မာမင်းက သူ့ထက် တစ်နှစ်နောက်ကျပြီး ဆယ်တန်း အောင်သော်လည်း သူ့လိုပင် အဝေးသင်ယူကာ မိနီမားကတ်တစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်နေသူ ဖြစ်၏။

"ဥမ္မာမင်း ကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး သက်မင်း၊ ဥမ္မာမင်းနဲ့ တော့ ပတ်သက်နေတယ်"

မျိုးကြီး စကားကြောင့် ပင် စိတ်ထဲမှာ ထင့်သွား၏။ အခုရက်ပိုင်းမှာ အိမ်သိပ်မကပ်ဖြစ်တာကြောင့် ဥမ္မာမင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အဆက်ပြတ်နေ၏။

"ပြောစမ်းပါဦး မျိုးကြီး၊ ငါ့ညီမကိစ္စ ဆိုရင်တော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောနော်၊ ငါ့ညီမက မင်းတို့ ညီမပဲ၊ ငါ့ညီမ ဘာဖြစ်နေလို့ လဲ"

"မင်းကလည်း ကွာ၊ ဥမ္မာမင်း လိမ္မာရေးခြားရှိတာ မင်းသိသားနဲ့ ဥမ္မာမင်း ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ငါ့လိုကောင်မျိုးကိုတောင် ဥမ္မာမင်းက စိတ်ဝင်စားတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဥမ္မာမင်းက သူလှလှပပနေဖို့ နဲ့ သူ့အလုပ်ကိုပဲ သူ့စိတ်ဝင်စားတာပါ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက် သိချင်တာက သတ်သတ် ကိစ္စပါ"

"ဘာလဲ မြန်မြန်ပြော၊ မင်းတို့ ဟာက ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်း မသိနဲ့ ကွာ"

သူ့အမူအရာကို ကြည့်ရင်း မျိုးကြီးတို့ က သေသေချာချာ အကဲခတ်နေ၏။

"ဒါ ဆိုရင်တော့ ငါတို့ သိထားတဲ့ ကိစ္စ မင်း မသိသေးတာတော့ သေချာနေပြီ"

ဥမ္မာနှင့် ပတ်သက်သည် လည်း ပြောသေးသည်။ သူ မသိသေးတာ သေချာသည် ဟု လည်း ပြောနေကြသည်။ သူ့ကို အပူကပ်ရဦးမယ်ဟု လည်း စကားအခံက ရှိနေ၏။

"မင်းတို့ ပဟေဠိတွေ သိပ်လုပ်မနေနဲ့ ၊ ပြောစရာရှိတာပြော ငါသိရင်သိတယ် ပြောမယ်၊ ကူညီစရာရှိလို့ ကူညီလောက်တဲ့ ကိစ္စဆိုရင် ငါတတ်နိုင်သမျှ ကူညီမယ်"

"ဒီလို သက်မင်းရေ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်လောက်က ဥမ္မာမင်းနဲ့ အတူတူ မင်းတို့ အိမ်ကို ခပ်ချောချော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပါလာတယ်၊ ငါတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်နေတုန်း ဥမ္မာမင်း အဲဒီအမျိုးသမီး ဆိုင်ရှေ့က ဖြတ်သွားတာကွ၊ ငါတို့ လည်း ကြည့်ကောင်းကောင်း နဲ့ ကြည့်ကြတာပေါ့၊ ဒီမှာ တင် မျိုးကြီးက အဲဒီအမျိုးသမီးကို မျက်စိကျပြီး စုံစမ်းရေး လုပ်တော့တာပဲ"

အောင်စိုး ပြောမှ ပင် ဇာတ်ရည် လည်သွားတော့၏။ သူချက်ချင်း တွေးလိုက်သည်။ ။ အောင်စိုး စကားအရ ထိုအမျိုးသမီးသည် ဥမ္မာမင်း၏ အသိထဲကပဲ ဖြစ်ရမည်။

"ငါ့ညီမ အလုပ်ထဲက သူငယ်ချင်းပဲ နေမှာ ပေါ့ကွာ"

"ဒါတော့ မင်းပြောမှ လား သက်မင်းရာ၊ သူ့နာမည်က ဘယ်သူလဲ သူက ဘယ်မှာ နေတာလဲ ဆိုတာကို မျိုးကြီးက သိချင်တာကွ"

"မင်းကလည်း ရှင်းရှင်းလေးပဲ ဥစ္စာ၊ ဥမ္မာမင်းကို မေးကြည့်လိုက်ရင် ပြီးနေတဲ့ ဥစ္စာကိုကွာ၊ ငါ့ကို လာမေးရတယ်လို့ မင်းတို့ ပြောတဲ့ သူကိုလ

ည်း ငါမသိဘူး၊ ငါက မိုးလင်းကထွက်သွား မိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန်ဖြစ်တဲ့ ကောင်ကွ"

"မျိုးကြီးအတွက် ငါ အနစ်နာခံပြီး ကြိုးစားကြည့်သေးတယ်၊ ဥမ္မာမင်းက လုံးဝမပြောဘူးကွ၊ မင်းသိတဲ့ အတိုင်းပဲ ဥမ္မာမင်းက သူ့ကို ငါက စကားပြောထားဖူးတော့ အမြင်သိပ်မကြည်ဘူးလေ၊ အဲဒါ မင်းများ သိမလားလို့ ပါ"

"ဟုတ်တယ်ကွာ၊ ငါတော့ မြင်မြင်ချင်း စွဲလန်းသွားတယ် ဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်နိုင်တာတော့ အပထားပေါ့ကွာ၊ နာမည်လေးတော့ ငါသိချင်တယ်၊ ကျန်တာတွေကို ငါ့ဘာသာ ကြိုးစားမှာ ပါ"

"ကောင်းပြီလေ မျိုးကြီး၊ ငါ့နည်းငါ့ဟန်နဲ့ ငါ့ညီမကို ငါမေးပေးမယ်၊ မင်းကျေနပ်ပြီ မဟုတ်လား၊ မင်းတို့ ဟာကကွာ လက်ဖက်ရည်လည်း ငါက တိုက်ရသေးတယ်၊ ပြီးတော့ မင်းတို့ ကိစ္စလည်း စုံစမ်းပေးရဦးမယ်"

"ဒါမျိုးဆိုတာ ကူညီကောင်းပါတယ် သက်မင်းရာ"

မျိုးကြီးကို ကူညီဖို့ လွယ်လွယ်ပင် ကတိပေးဖြစ်ခဲ့၏။

သူကတော့ ဒီလိုကိစ္စတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ အရမ်းကင်းရှင်း၏ ။ သူကျင်လည်ရာ ဝန်းကျင်ကြောင့် လား မသိ၊ မိန်းမလှလေးတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရင်မခုန်ချင်၊ ပြီးတော့ အထင်လည်း မကြီးမိပေ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အငှားကားမောင်းသမားဘဝကို ရောက်သွားတာလည်း ပါမည်ထင်၏။

မျိုးကြီးကို လွယ်လွယ်နှင့် ကတိပေးခဲ့လို့ လား မပြောတတ်ပေ။ ဥ
မ္မာမင်းကို သူမေးဖို့ မေ့လျော့နေခဲ့သည် ။ နောက်တစ်နေ့ သူ အ
လုပ်သွားခါနီးမှာ ဥမ္မာမင်းက သူ့ကို အလုပ်ကိစ္စ စကားပြောလာသောအ
ခါမှ သူ သတိရဖြစ်တော့၏။

"ကိုကိုကြီးရဲ့ ကားကို ညီမလေးတို့ တစ်နေ့လုံးငှားချင်လို့ "

"ဘာအတွက်လဲ ညီမလေး"

"တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ညီမလေးတို့ အလုပ်ထဲက သူငယ်ချင်းရဲ့ မင်္ဂလာ
ဆောင်ရှိတယ်၊ သတို့ သမီးကို အလှပြင်ဆိုင် ပို့ပေးဖို့ ရယ်၊ ပြီးတော့ ညီ
မလေးတို့ စီးဖို့ ကားတစ်စီး လိုတယ်လေ၊ ညီမလေးကတော့ ကိုကိုကြီး
အားကိုးနဲ့ တာဝန်ယူခဲ့တယ်"

"ဘာတဲ့ ညီမလေး အလကားမတ်တင်းလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ကိုကိုကြီးရ၊ ညီမလေးတို့ စုပြီး လက်ဖွဲ့တဲ့
သဘောမျိုးပဲ၊ သူများ လောက်တော့ မယူနဲ့ ပေါ့ ကိုကိုကြီးရာ"

"အေးပါ၊ ငါကလည်း ကိုယ့်ညီမကိစ္စအတွက်ဆိုတော့
အံ့နာခကျေပြီး မေမေ့ကို ဈေးဖိုး ပြန်ပေးရရင် တော်ပါပြီဟာ၊ မင်္ဂလာ
ဆောင်တင်ပဲလား"

" မဟုတ်ဘူး ကိုကိုကြီးရ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးရင် လည်ကြ ပတ်ကြဦး
မှာ ၊ ကိုကိုကြီး ဖြစ်ပါတယ်နော်"

"ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ဟာ၊ နေပါဦး နင့်သူငယ်ချင်းက ဘယ်နှယောက်လဲ"

"မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ညီမလေးနဲ့ ဆိုရင် သုံးယောက်ပေါ့
ကိုကိုကြီး"

မျိုးကြီးကိစ္စကို မေးဖို့ မြန်းဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ ။

ဥမ္မာမင်း ပြောသော နှစ်ယောက်ထဲမှ ဘယ်တစ်ယောက်ကို မျိုးကြီး တို့ ပြောသည် မသိပေ။

"အဲဒီနေ့မှာ ဘယ်လိုအစီအစဉ်ဆွဲပြီး ဘယ်လိုသွားကြမှာ လဲ"

"သွယ်သွယ်ကတော့ သတို့ သမီးအိမ်မှာ အိပ်မှာ ၊ မေကတော့ ညီမ လေးနဲ့ အိပ်မှာ လေ၊ မနက် စောစောထပြီး သတို့ သမီးကို သွားခေါ်ရမှာ "

ဥမ္မာမင်း စကားအရတော့ သွယ်သွယ်နှင့် မေ ဆိုတာကို သိရပြီ၊ မျိုးကြီးကို တွေ့ဖူး မြင်ဖူးသောသူမှာ ဘယ်သူဖြစ်မည် မသိပေ။

"နင့်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်စလုံး ဒီရက်ပိုင်းမှာ အိမ်ကို လာလည်ဖူး လား"

ကွဲကွဲပြားပြားဖြစ်အောင် သူမေးလိုက်ရတော့သည်။ ။

သူ့စကားကြောင့် ပင် ဥမ္မာမင်းက ချိန်ချိန်ဆဆလေး မေးလိုက်၏။

"ကိုကိုကြီးက ဘာလုပ်မလို့ လဲ"

"ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ အိမ်ကို လာလည်တာ သွယ်သွယ်လား၊ မေ လား"

"ဘာလဲ ကိုကိုကြီး၊ ကိုကိုကြီး သူငယ်ချင်းတွေက နာမည်စုံစမ်းခိုင်း လိုက်တာ မဟုတ်လား"

ဥမ္မာမင်းက ပါးနပ်လွန်းသည်။ ။ သူ ဘာဆိုလိုချင်သည် ကို ဥမ္မာမင်း က သိနေ၏။ မထူးတော့ပြီမို့ သူဝန်ခံလိုက်ရ၏။

"မျိုးကြီးပါဟာ၊ နင်နဲ့ အတူတူ ဖြတ်သွားတာ တွေ့လိုက်လို့ ဆိုပြီး အ

သည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ ပါ။ မျိုးကြီးက အဲဒီတစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကို သိချင်နေလို့ "

"ညီမလေးကို မေးသားပဲ။ တမင်ပြောမပြတာ။ ကိုကိုကြီး သူငယ်ချင်းတွေ စိတ်ဝင်စားလည်း အလကားပဲ။ မေက မျိုးကြီးကို ဘယ် စိတ်ဝင်စားမှာ လဲ။ ညီမလေးတို့ အလုပ်ထဲမှာ မေက အတော်ဆုံးပဲ။ ထက်လည်း ထက်တယ်။ သူ့ကို သဘောကျနေတဲ့ သူကလည်း အများကြီးပဲ ၊ မျိုးကြီးလိုလူမျိုးတွေ ရိုက်သတ်လို့ မကုန်ဘူး။ မေက အရမ်းကြိုးစားတာ။ သူ့ဘဝကို သူမြင့်ဖို့ ကိစ္စပဲ အာရုံရှိ နေတာ။ မေက အတော်လေးလှတာ ဆံပင်ကလည်း ကောင်းတယ်။ နာမည်က မေမြတ်မွန်တဲ့ ကိုကိုကြီး "

မျိုးကြီးကို အပုပ်ချပြီး မေမြတ်မွန်ဆိုသူကို ဥမ္မာမင်းက ချီးမွမ်းခန်းတွေ ဖွင့်ပြနေ၏။ စိတ်ထဲမှာ အချဉ်ဖောက်သွားပြီး ပြီးစလွယ် ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ဆံပင်ရှည်တာတွေ၊ လှတာတွေက ဘာလုပ်လို့ ရမှာ လဲဟာ။ မျိုးကြီးကသာ ခဏတွေ့ပြီး သေမလောက် စိတ်ဝင်စားနေတာ။ ငါ့လို ကောက်မျိုး ဆိုရင်တော့ နင့်မေမြတ်မွန်ရဲ့ လှတာတွေ၊ ဆံပင်ရှည်တာတွေ၊ ဣန္ဒြေရှိတာတွေကို တခမ်းတနား ချီးမွမ်းမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ကိုကိုကြီးက အပြောကြီးလိုက်တာ"

"နင် ကြည့်နေလေ၊ နင်ခေါ်လို့ သာ ငါက အလုပ်သဘောအရ လိုက်တာ။ ငါ့အကြောင်းလည်း နင်သိနေသားပဲ"

"ကိုကိုကြီးလို အလုပ်ကြိုးစားပြီး ကိုယ့်ဘဝတက်လမ်းကို ရှာတတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုတော့ မေမြတ်မွန်က သဘောကျမှာ ပါ"

"သွားစမ်းပါဟာ နင်ပြောတဲ့ နေ့က တနင်္ဂနွေနေ့ မဟုတ်လား၊ ငါ့အတွက်တော့ စိတ်ချနေ၊ ကဲ ငါသွားတော့မယ်၊ နင်နဲ့ စကားပြောလိုက်လို့ ငါ့အတွက် အချိန်ဖင့်သွားပြီ"

ညီမဖြစ်သူကို စကားနိုင်ပိုင်းပြီး သူ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

မေမြတ်မွန်ဆိုသော အမည်နာမနှင့် လှပခြင်းများကို အများ စကားအရ ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ။

သူ့ဘဝထဲသို့ ထဲထဲဝင်ဝင် ရောက်လာမည်ဟု မထင်ထားခဲ့။

မေမြတ်မွန်သည် သူ့နှလုံးသားအတွက် ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေမည့်သူ ... ဟု လည်း တင်ကြို မသိထားခဲ့ပေ။
